

ДІЛО

Виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шваб. 504-060.
143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЇЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7-50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарі: 29-26
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

См ливий голос в обороні України.

ЖЕНЕВА (Офіор). Редакція найстаршого і найпавовішого швейцарського часопису „Журналь де Женев“ випустила окремою книжкою збірку статей, поміщених нею в часі прийняття СССР до Ліги Народів, які заслуговують на найбільшу увагу української публіки. Оцінюючи значіння цієї книжки, можна без перебільшення сказати, що з того часу, коли українська справа вперше станула перед Європою, вона ніколи і ніде не була поставлена з такою ясністю і з такою силою і що ще ніколи голос поневоленої України не звучав з такої високої трибуни. Статті, написані пп. Жако Мартеном, директором часопису та Пером Бріке, редактором політичного відділу і саме

перечислення кількох наголовків дає поняття про їх зміст: „Україна — невразлима точка“, „Україна проти Москви“, „Великий злочин“ (поневолення України Москвою), „Дух Банка“ (Скривавлений привид України перед Європою) і т. п. Збірник закінчується знаменитою промовою п. Мотти, заступника Швейцарії, в якій він перед лицем усього світу протестував проти прийняття Світів до Ліги Народів, доки вони не залагодять кривди, заподіяної Україні та іншим поневоленим народам. До збірника додучені протести українських, кавказьких та туркестанських делегатів, які в такий спосіб також набувають світового розповсюдження.

Тайна нота Франції до Німеччини.

ПАРИЖ, 17. 1. ПАТ. Вчора ввечером французький посол де Понсет передав державному підсекретареві фон Більові у Берліні ноту. Нота це відповідь французького уряду на меморіал німецького уряду з вересня 1934. р. у справі східного пакту. Тоді німецький уряд не згодився

підписати пакт взаємної допомоги з кількома державами, зате виданим справу закінчення договору про ненапад з Францією. Тому, що ще дотепер не оголошено тексту східного пакту, відповідь Франції, доручена німецькому уряду, не буде поки що теж оголошена.

Речинець прилучення Сарщини.

ЖЕНЕВА, 16. 1. ПАТ. Сьогоднішнє засідання Ради Ліги Націй відкрито на бажання німецького уряду, який хоче, щоб женевське рішення оголошено одночасно з актом прилучення Сарщини до Німеччини. Визначення цього речинця є неможливе перед управлінням різних справ переходового часу. Женевські кола розв'язують розв'язки тих справ. На думку політ. кол. Франції засідання Ради Ліги, присвячене справам Сарщини, відбудеться

17. ц. м. Рада визначить день прилучення, який припаде з початком лютого ц. р.

Англійський уряд рішив, як повідомляють з Лондону, подати якимись швидше формальності задля передачі Сарщини Німеччині, щоб не допустити до підозріння, що Ліга хоче проволікати справу. Означе територія Сарщини мусить бути рішучо демілітаризована, інакше Франція висунула би спеціальні гарантії безпеки.

2.000 утікачів зі Сарщини.

ПАРИЖ, 17. 1. ПАТ. Зі Сарреміну повідомляють, що вчора почалась еміграція мешканців басейну Сар до Франції. Поліція зі станиці у Сарреміні дуже докладно перевіряла документи уті-

качів. Частина емігрантів затримали до вяснення ситуації. Здогадуються, що в найближчих двох днях покине Сарщину 2.000 осіб. 700 осіб поїде до Штрасбурга.

Митний кордон зі Сарщиною.

БЕРЛІН, 17. 1. ПАТ. Французький генеральний директор митного уряду у Парижі видав роз-

порядок, що від 16. січня ц. р. між Францією і басейном Сари твориться митний кордон.

Погрози націонал-соціалістів.

ПАРИЖ, 17. 1. ПАТ. Алас повідомляє зі Сарбрієн, що керівник відділу внутрішніх справ адміністраційної комісії француз Гаймбургер, який виконував свої обов'язки від 14 років, отримав від Німецького Фронту виступ, що має негайно покинути своє становище. Щодо вини Німецького

Фронту закидають Гаймбургеру, що припинив у діяльності одного службовика дирекції поліції за гітлерівське поздоровлення. Виступом кінчається погрозами, що коли він добровільно не уступить, його життя загрозить небезпека

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ СТАЛИ ЧЛЕНОМ МІЖНАРОДНОГО ТРИБУНАЛУ.

ВАШИНГТОН, 17. 1. ПАТ. През. Рузвельт оголосив відлучне письмо, що Злучені Держави приступили до міжнародного трибуналу справедливості в Газі як постійний член. Негайно по оголошенні цього відлучного письма сен. Джон-

сон гостро критикував у сенаті през. Рузвельта за виступ, що по приступленні до гацького трибуналу Злучені Держави повинні приступити до Ліги Націй.

Новий лет понад океан.

ЮТРЕ, 17. 1. ПАТ. Відомі французькі летуни Бодоз і Росі задумують летити вже в суботу до Штатової Америки з метою заохочувати по-

стійну комунікацію між Францією і Ріо де Жанейро. Летуни задумують побити рекорд довжини і осягнути понад 10.000 км. у воздушній лінії.

Сенат прийняв нову конституцію.

ВАРШАВА, 16. 1. ПАТ. Сьогодні відбулося пленарне засідання сенату, присвячене проекту закону про конституцію.

Над звітом конституційної комісії розвинулася довша дискусія, в якій між іншими забрав голос від Українського Клубу сенатори Горбачевський і Макух.

На внесення сен. Пержинського голосувало 75 голосів за, 21 проти. Поіменне голосування над цілісним проектом конституції

разом з прийнятими поправками дало вислід 74 за, 24 проти. Після справдження вислуду голосування маршалок ствердив, що сенат ухвалив проект конституції зі всіма поправками.

„СІЧЕНЬ — МІСЯЦЬ РІДНОЇ ШКОЛИ“

Добутий у місяці січні дохід з коляди, щедрівки, збірки і забав та різноманітних імпрез треба віддати на поширення діяльності Рідної Школи.

Трудися і щадь, а не зазнаєш біди!

навчає українська приказка — тому складай свої ошадности

в Кооперативному Банку „Дністер“ у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

Внутрішні потрясення у Світах.

Львів, 17. січня 1935.

Від відомого атентату на лєнінградського диктатора Кірова по нинішній день внутрішні відносини в Світах не тільки не удолжились спокійно, але навпаки, потрипились небувало. Коли кажемо про погіршення, то не маємо на думці звичайних совітських негартійних громадян, для яких тамешні відносини все були невинним, але партійну еліту. Сам удалий атентат на Кірова потряс сильно передовсім комуністичною партією. Її верхівка зі Сталіним на чолі втратила голову. Вона пішла на страшні репресії передовсім у відношенні до своїх співпартійців, споміж яких виявився атентатчик. Кореспонденти англійських і інших газет із Москви однадушно стверджують запаморочення умів комуністичної верхівки по атентаті. У цю верхівку вселився панічний страх і вона виявилася за такі засоби боротьби з партійною „контрреволюцією“, що ними опричинило не успокоєння, а навпаки сильне загострення внутрішньопартійних відносин.

Кремлівська група потентатів зробила з Кірова непередумано великого мученика, словом комуністичного святого, хоч досі докладно ніхто не знає ні правдивих мотивів атентату на нього ні таких його великанських заслуг для партії, що давали б пануючій комуністичній верхівці право робити з нього мало що не рівну Ленінові величчю. Безсудні розстріли зовсім невинних людей, споміж яких деякі в часі атентату були в тюрмі і тому не могли до нього мати ніякого відношення, а далі масові розстріли нічим невинних до того вбивства версійських діячів на периферіях совітської держави потрясли сумлінням партії та опричинили в ній небезпечний фермент.

Перша заарештувала на кривавий терор супроти членів партії молодь. У відповідь на те комуністична верхівка заарештувала масові арешти серед комсомолу. В деяких вищих школах внарештували понад 50 прц. студентів, членів комсомолу. Одночасно почали переводити основну частку серед самих верхів партії. Повижидали з її рядів старих, заслужених комуністів, представників „старої гвардії“, тобто большевиських діячів передвоєнної доби. Всім їм закинули участь у „троцькістсько-аіновиській“ змові проти „непомильного“ Сталіна. Зокрема у Ленінграді амаєкували тамешню ГПУ. Все те речі й події, яких досі в СССР не було. І тому не дивно, що цілий культурний світ швидко одікнує за розвитком внутрішніх подій у Світах. Цеж бо не те, що було давніше, коли розстрілювали негартійних контрреволюціонерів, або коли „картали“ чи „деградували“ за партійні ухили поодиноких навіть дуже впливових діячів. Це й не те, що було в Троцьким, якого за програмові ериси усунули поважні Світи. Тепер стріляють чекістів, вигублюють фізично старих партійних діячів під замітом контрреволюції.

До найвищої точки напруження дійшли внутрішньопартійні відносини в Світах з хвилюючою силою Сталін рішив поставити перед революційним трибуналом таких китів комунізму як Зіновєв, Каменєв, Бідокімов, Бакаєв та інші. Саме перші кілька днів почався в Москві процес проти цих колишніх корифеїв воюючого комунізму. Сталін і К-о рішили, що всьому теперішньому нещастю комуністичній завізній Троцький, Зіновєв, Каменєв і товариші. Отже вони звинили, що побив Кірова, вони звинили, що допознали по-

у БЛАВАТНОМУ БАЗАРІ — Львів, Боїмін 12.
 Їсі товари по ревелацияних цінах!
 Для прикладу: штруси 1:80, флімеля 60 сот.
 перкална 70 сот. Полотна 55 сот.

Треба було цілком симпатизувати рокам комуністичної революції на те, щоб вона дійшла до того, що дуже нагадує наймаркантичніші моменти кривавого терору французької революції проти Ніж таких

„Незабутня Твоя заслуга — пише проф. Грабський до сердечного приятеля, — що в 1906 р., коли Австрія ввела загальні вибори до парламенту, Ти зумів успішно забезпечити польське населення Східної Галичини (Малопольські) перед майоризацією русинів, впроваджуючи до виборчої ординації постанову, що в національно-мішаних округах будуть вибрані два послы: один від більшості і другий від меншості. В той спосіб польське населення у тих округах, в яких воно творило 25 до 30 відс., злобуло рівний голос з двократно численнішим руским населенням“. Тут мала чисельна помилка: „рівний голос з три- і чотирократно чисельнішим руским населенням“. Справді, є чим хвалитися. Стероризована Польським Колом евіденція примусила віденський уряд, який докине потребував голосів Польського Кола, прийняти ту дуже нечесну постанову, яка нечувано кривдила русинів, постанову, яка зрештою обов'язувала виключно у Східній Галичині. Але свої вимоги мусіла евіденція чимось чейже у Відні хочби на око умотивувати. Про це старався вже в краю, на місці, проф. Грабський. Послухаймо, як:

випли були перед револ. трибунал Марата і пред-
дали його на смерть. Скоро за ним пішов під в'яз-
Гільотини і Робесп'єр, а потім революція про-
дидлась. Не виключене і в СРСР те, що по де-
кому часі опиниться перед революційним трибу-
налом і Сталін. А за ним зможе опинитись "де-
стенкой" і вся комуністична революція. До того
іде воно там виправді поволі, але певно. Комуні-
сти самі себе вистрілюють. І це найвідрадині-
явніше наших днів. Ного їм не опинити ці об'єк-
ти бо його накидує їм непереможний хід життя.

Чи маємо даліше пригледатися радісним споминам тих панів? Як напр. у 1922 р., коли

Вітолд Транда

Цієї 70-літньої життя Ріхарда Штрауса — це не тільки ланцюг успіхів, лаврів, почесностей. Це в першу чергу — неперервний ланцюг праці, трудів, зусиль. І коли слухаючи його творів з останнього десяти-чи вісьмнадцятиліття не відчуваємо вже в них цих дивинних вігтів колишнього Штрауса, коли новосвітні віда приносили нам свіжі подумки, нові, відмінні від Штраусівських, ідеали — всеж хвилює розмова перед генієм того, що до бу

Так воно — ніні. Вчора — він послідовно, крок за кроком збирався до цього „ніні“, усуваючи одну за одною перешкоду „старої“ музичної системи. Тональність, симетрія, будова фрази, звук і барва оркестрових сполук, гармоніка, яна повстає як наслідок оподути акордів, поліфонія в розумінні важливіших тематичних голосів і менше важливих, контрапунктующих — все це стало для Шенберга пережитком і баластом. Він висунув принцип атональності не для неї самої, але тому, щоби дати повну свободу рухів окремим голосам і тим одігнати якнайбільшу свободу вислову. Він послуговується асиметричними фразами, щоби збажати їх до говореної прози і віддалити від ритму і симетрії поезії; він обмежився до воєсім звукових матеріалів і менше ніж десятком

Було багато великих музик і нерозумно і не
потрібно сперечатися за їх вищість чи нижчість
ваєрархію між ними. Але Бусоні займав і зай-
має певне становище між усіма: тому, що
весь його геній був спрямований на те, щоб учи-
ти Добра в Віри, що його власна віра в творчі-
си духа була безмежна, що його віра в позитив-
ність всього в житті була незвичайна. Тому
агадуючи його плин не може ніхто з тих, що дивля-
ються на його, або його музичне післанинство, не впадати
в глибокий сумом його недостаті в нинішньому
житті, бо прірва після його смерті ще й досі не
заповнена.

УРЯДОВО ЗАТВЕРДЖЕНІ

КОСМЕТИЧНІ КУРСИ,

з правом видавання дипломів

Стефанії Гаврисевичевої

Львів, К. ПЕРН Кв 42а II, пов. — Телефон 72-18

приймає вписи

При курсах косметичних наб'ють „Distinction“ чинний цілий день. — Проспекти висилає Дирекція. 856 4—10

Англія „вимогла“ на нашому софмі закон „про введення до двох літ широкої територіальної самоуправи у повістях Східної Малої Польщі“ (про український університет автор не згадав) після уподку Льюїса Джорджа, коли „англійська дипломатія перестала цікавитися українцями, отже також (!) пізніші наші (єврейські) уряди відложили справу... „Скільки тут національної гідності у такій поведінці! Поліція не звертає уваги — можна бешкетувати!“

Тінову радісний спогад:
„Разом з п. Тугутом (??)... я випрацював і переклад у софмі в 1924 р. закон... які касують права рускої мови у колишній Галичині“. Що правда, ті права скасувала євдеція на практиці негайно, як прийшла до влади, себто у 1919 році. Ось автентичний образок з того часу, який візграв на одній з малих станцій коло Бібрки.

При віконці каси стоїть селянин. Віконце відчиняється.

„Куди?“ — питає урядовець.

„До Бібрки“, — каже селянин, кланяючися.

„Не розумію!“ — твердить урядовець. — „Говорити по польськи!“

„Та пане, до Бібрки. Та то ось тут!“

„Не розумію!“ — звучить відповідь і віконце з тріскотом зачиняється.

Сват пішов до Бібрки пішки, але можемо уявити собі, як та пригода вплинула на його почуття супроти Польщі. І був це засів пп. Грабських і Гомбінських.

І так далше і так далше — від хвилини, коли вони перейняли управління у 1919 р., коли напр. членів кол. української армії, які вертали ся з заміжними листами польського посольства у Бухаресті, що забезпечували повну безпеку, закували на границі в кайдани й посидили до зараженої тифом в'язниці, — аж до підсунення варшавському урядові, що не знав „локальних відносин, нещасної „пацифікації“ (бо запроєктувала і вмовила її в уряд євдеція, яка потім сміялася в кулак, що так спритно вдарила і українців і санайбу) — завжди євдецька влада в Галичині несла з собою безправство, несправедливість і зазис ненависті. З того націоналістичного засіву вироста найстрашніша річ, яка могла стрінути поляків: погорда у цивілізованому чесному світі. І саме цим мабуть чваняться автори обох отвер-

тих листів, хіба що якийсь стверчений маразм не дозволяє їм розуміти причинного зв'язку, що існує поміж їх політичною діяльністю і тою погордою до П метод, яку переносять люди на цілу Польщу.

Сказав про націоналізм Бертран Рассел, що „це безперечно найстрашніша небезпека, яка грозить нинішній цивілізації, і все, що скріплює його трійливу силу, є грізніше від зарази, вогню і голоду“. Це безоглядна правда, і зосеред щоденних звичайних його проявів найогиднішою річю є мабуть свідоме обнижжування етики та відкидання себе до найнижчих людських інстинктів. Любов батьківщини замінила у нас євдеція з ідеї самопожертви у вицвірення землям, які не є расовими полями, останніх кусків та в перетворення їх у невідьки, а співжиття з ними оперла на проті пастука.

Кожне свідоме понижжування людських ідеалів і суспільної етики є зазис, отже і в цьому випадку, підлотою, але є також безмежною глупотою, бо тільки дурень може не знати, що світ не вважаючи на всі вагання і тимчасове завершення, всеж іде постійно вперед і вгору, і що нині чи завтра напливе нова хвиля, яка змете всю підлотою і залишить по ній тільки осоружний сморід та повну погорду непамять. Тоді, у поросі непамяти, утопляться також всілякі митарства й євдецькі нечести, а на місце ширеної пп. Грабськими і Гомбінськими і тов. незвисті, займе всіх і все охоплююча, мудра, глибока, правдива любов.

Бо речення, що „лише любов буде“, не є зовсім якоюсь клерикальною фразою, — це без-

оглядна правда, якої вчить історія світа майже з математичною точністю, і нині, коли вже прибуті народи воскресли та вернулися до політичного життя, у цілій яскравості засала і друга правда, що національного духа євдеція не може і що всяке насильство супроти нього безсилне. Отже надія, що за 25 літ не буде в Польщі українців, це одна з найдурніших нісенітниць, які вдумав євдецький ум, — х'я, що той, хто її проповідував, думав про те, що в тому часі українці найдуться поза межами Польщі.

Але це справи будучини. А тепер що діяти з тими, які будучи ще в неволі, гнобили як могли, своїх двоєридних братів, а коли тільки впали з них кайдани, скочили їм до горла, щоб їх замінити на невідьки? Що діяти з тими, які своєю підлою етикою деправували і далше деправують ще нарід та зіштовхують його до ряду варварів? З тими, які симпатію чужинців з часів неволі замінили своїм прайданням у Галичині у відразу? Все це не помилки, не промахи або проступки, але просто злочини, за які історична справедливість вимірить колись сувору кару, — а сьогодні супроти всіх тих обурюючих чванить повинно забрати голос громадянство.

Але візьмо також зробити це одиницями та висловити свою думку.

Красиский який би у даному випадку відомого його вислову, зверненого до гнобителів:

Не знаю на вас слова ганьби!

Але я не поет, отже не шукаю нових слів. вживу зпосеред відомих мені ті слова, які вважаю найсилнішими: пересилаю вам слова погорди“.

Київські дрібниці.

Як відомо, столиця СРСР України перебувала досі виключно під впливом „улюбленого Павла Петровича“ (Постішева). Це я досі на обласному Київському З'їзді Рад випускаю оцінку малесеньку дівчинку, що, авертаючись до „Павла Петровича“, вигоджує одним духом „нам у дитячому садку дуже добре і весело, і ми, діти, дуже любимо вас, Павле Петровичу“.

Сая, як пишуть газети, вибухає бурхливою овацією, і всі задоволені, і сам „Павло Петрович“, і дівчинка, і всі „українці“.

Проте за останніх часів монополія „Павла Петровича“ на любов до нього починає якось підупатати, сходить нова зоря на небі і то не тільки УСРР, але і цілого СРСР. Говоримо про „Лазаря Мойсевича Кагановича“, цього „найкращого соратника великого Сталіна“.

Й „українці“ на другому Київському Обласному З'їзді Рад після Сталіна амдують уже не „улюбленого Павла Петровича“, а „випробуваного

керманіча більшовників Лазаря Мойсевича Кагановича“, отгадують на час, коли прибув на Україну Постішев, а час, коли на чолі КП(б)У стояв „великий вчитель й вихователь України“ Лазарь Мойсевич Каганович.

Нема нічого вічного, все мінється на світі, цей стара аксіома...

Була, наприклад у Києві перша трудова школа (а раніше гімназія) імені Шевченка а директором Дурдівським на чолі. Небагато й часу ми пулю, але вже переіменовано цю школу на тридцять п'ять звичайну, без всяких додатків, на школу з директором Сімоном Яковлєвою Бердичевською на чолі.

І зрозуміло, що тут „надійно“ виховується „третє покоління „українців“. Відомі і прізвища краєвих „ударників навчання“ в цій школі, це Берман Аня, Біркер Віра, Лутовський Олександр, Ушаков Євген, Кагановська Ніра...

Пам'ятаємо ми всі таку стару оперетку Гулаки-Артемівського „Запорожця за Дунаєм“, і багато говорила вона українському (без лапок) серцю своєю тугою за рідним краєм.

І вона підпала впливові часу, і вона змінилася, завилася вона знову на оціні Київського опереткового театру, але в якому вигляді?

Викинули звідти, як пише совіська преса, всякий націоналізм, всі ці „ох і не гаразд запорожці“ або „Там наш милий рідний край“, а Керася зробили не „трагедійного козаря з запорожця, що тужить за Україною“, а гультая, трохи брехливого, трохи хвастливого „Знає з нього пилку й бруд, перещеплювані колись традиціями націоналістичної романтики“. Вагалі майже всі арії перероблено, перероблено і зміст оперетки, „позбавивши її від націоналістичного мотажу“.

Чи не небезпечно залишати і саму назву?

Говоримо цілком поважно. Бо, наприклад, колись, 15 років тому, коли утворено на Совіській Україні так зване червоне козацтво, перші його дивізії привласнювали таку назву: „Перша запорозька дивізія червоного козацтва імені париської комуні“.

Тепер якраз святкують 15-річний ювілей цієї дивізії. І коли московські газети зазначають назву дивізії цілість разом з „запорозькою“, то на Совіській Україні назва „Запорозька“ зникла і сам „всеукраїнський староста“ Петровський старанно-похиливо уникає цієї назви першої дивізії.

Береженого і Бог береже, як кажуть, а тут не тобі „Запорожець за Дунаєм“. Останні крапки оміняти і цю назву.

Повстання в Мексику.

МЕКСИКА, 16. 1. ПАТ. Урядові війська арешту бий а повстанцями з яких 26 полягло, а 35 є ранених. Федеральні війська втратили 8 воїнів і 4 ранених.

Ширіть наш часопис!

Домагаються відкликання американського амбасадора з Мексика.

НЮ ЙОРК, 24. грудня. (Вл. кор.). Вчора відбулося велике віче католиків, скликане заходами католицьких каледжів Брукліна, щобі запротестувати проти переслідування католицької віри в Мексику. Ухвалено відповідну резолюцію до американського уряду і вислано її відпис до сенаторів стейту Нью Йорк, Вагнера і Коупленда. Один з промовців, о. Елвард Ладж Коррен, президент Міжнародного Т-ва Правди, домагався між ін. відкликання з Мексика теперішнього американсько-

го амбасадора Джозефуса Деніелса за те, що він явно симпатизує з теперішнім безбожним мексиканським урядом і одобрює протирелігійні розпорядки тогож уряду. Другий промовець порівняв теперішню протирелігійну політику в Мексику з безбожницькою діяльністю більшовиків в Росії і прийшов до висновку, що більшовики дають мексиканському урядові готові зразки протирелігійної боротьби. Віче ухвалило бойкот мексиканських товарів в Америці.

Совіти піchnуть експерименти на звірятах.

НЮ ЙОРК, 26. грудня. (Вл. кор.). Совіти приготавляють на велику скалю експерименти на звірятах після того, як покинули масові досвіди на людях, як про це оповіщав Вілліам Стоумен, московський кореспондент газети „Сай“. Вони приготавляють під Москвою велитенський зоологічний город, де будуть вбивати річно 9.000 собак, 7.000 котів, 21.000 криликів, 16.000 черепах, все для медичних цілей. Таким робом Москва стане найбільшим медичним осередком на світі. Будова зоологічного парку розпочнеться вже з початком

найближчої весни. Город буде займати 1.000 акрів землі, там буде велика бібліотека з 600.000 томами для медичних цілей, буде велика сая на научні виклади для 1.500 людей, а крім того клініка для здорових і хорих з 600 ліжками. В клініці буде занятих 12.000 людей, з того 5.500 лікарів.

Камізельки, пультівари, рукавички і вовняні шарпиртки поручас фірма

Зигмунт Залеский — Львів,
вулиця Боїнів ч. 4. 47/83 53—60

Бракує дівчат в Палестині.

В Палестині нема безробіття і нема старих дівчат, отже цей край виглядає раєм для людей з інших держав — так каже пані Давидова Ідаке, заступниця представниці Жіночої Ліги для Палестини в Нью Йорку. Вона вернула недавно з подорожі до Малої Азії, оглянула Палестину з її розбудовами, зокрема пристань Гаїфу і готелі для приїжджих дівчат. Хоча жіноцькі дівчата приїждять туди з цілого світу, їх усе мало. Хоча заробітків для дівчат наразі мало, то вони скоро дістануть чоловіків і стають піонірками життєвої ідеї. Найбільше

дівчат приїждить з Німеччини та зі східних країв, а деякі вже прибувають і з Нью Йорку. Для дівчат є в Палестині спеціальна комуна, вони там шивуть, роблять пошиття, парять консерви і приготавляються до завідування великими ресторанами. Комуна — це дівоча кооперативна, а який вони дістануть пристановище на якийсь час і заробітки. З арабами все є труднощі, хоча вони меншають. Зрештою це нічого дивного, коли там живе 800.000 арабів, а 300.000 жидів. Араби все глядять зависним оком на швидко зростаюче населення жидів.

Проти червоного терору.

ПРОТЕСТ УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА.

Українська Секція Міжнародної Ліги для Миру і Свободи, що об'єднує українське жіноцтво в краю і за кордоном, закладає перед усім українським народом та усім культурним світом протест проти систематичного та планового терору московсько-більшовицької влади над українським населенням.

Зокрема протестує жнайрішніше проти потягання до збірної відповідальності загал українського громадянства за поодинокі вбивства і протестує проти масових розстрілів чіль-

них українських діячів та письменників, як це було в останньому часі після вбивства комуніста Кірова.

Точний текст протесту переслано до Женеві до Міжнародної Ліги Жінок Миру і Свободи для піднесення цього перед усім культурним світом та до передання його Союзові Народів.

Цей протест розіслано також до поодиноких Національних Секцій Ліги, які об'єднують політично зорганізоване жіноцтво всього культурного світу.

Перемишль у відповідь „Перемозі“.

Почта останніх днів 1934 р. принесла нам була цікаві листи з Перемишля. Наслідком недостатності місця не могли ми ними зайнятися скоріше. Це комунікати вісьмох українських перемиських установ у справі статей про відносини в перемиських установах, що появилися свого часу в 6-ох числах „Перемози“ під сенсаційним наголовком „Царство клік“.

Загадані „Перемогою“ перемиські установи вислали в місяці грудні до відповідального редактора „Перемози“ спростування всіх наклепів на основі § 19. пресового закону. У числі „Перемози“ за січень не знаходимо спростувань і українським перемиським установам прийдеться аби на судовій дорозі примусити редакцію „Перемози“ до спростування брехонь і клевет. Таке поступовання характеризує редакторів „Перемози“, які легкою рукою кидають наклепи, а не мають відваги їх спростовувати.

Заким це стягнеться, представимо коротко зміст статті „Перемози“ під заголовком „Царство клік“ і передамо коротко зміст заяв перемиських установ.

У вісьмох числах „Перемози“ появилися були статті, які дуже гостро атакують господарку в українських перемиських установах, нападають у брутальний спосіб на цілий ряд осіб, які працюють чи то в видалях чи в управі загаданих Товариств, а зокрема виступають проти посла д-ра Загайкевича. На загал відносини в перемиських установах представляються як псування царства клік, у якому діють особи кермуються у своїй діяльності не замайно-національними, але приватними інтересами кліки. Не дається заперечити, що статті „Перемози“ викликали серед українського громадянства здивування, бо в них поставлено цілий ряд конкретних закидів, які ілюстровано цифрами і діаграмами.

Ми, одержавши заяви вісьмох установ і статтю д-ра Загайкевича, завдали собі труда і переглянули ще раз довжелезні статті „Перемози“, перечитали і докладно відповіли перемиським установам те порівняли поодинокі факти, наведені в „Перемозі“ з вивченням установ. З такого порівняння виявилось, що в статтях „Перемози“ „Царство клік“ брехня на брехні іде і брехнею потає, що подається в них висесані з пальця або перевернуті і зловбно навітлені факти, коротко говорячи, що з факту обвинувачення „Перемози“ проти перемиських установ і поодиноких осіб не залишалося ніякого камені.

На жаль, не можемо в нашому часописі помістити всіх заяв перемиських установ, які відповідають на всі наклепи, бо не хочемо надуживати терпеливості наших читачів, які передплачують наш щоденник не на те, щоб вичитувати в ньому такі важні справи, чи в Народньому Домі приміщуються одна чи дві адвокатські канцелярії, або чи Мішанська Каса заплатила 200 чи 300 зол. річної оплати за електричне світло (бо в статтях у „Перемозі“ є саме порушувати такі дуже важні справи). В такий спосіб ми відповідати не можемо. Ці відповіді появляються у „Перемозі“.

Ми хочемо у цій статті вказати почуття справедливості і велику правдомовність „Перемози“. У „Перемозі“ ч. 20. знаходимо на стор. 8. цікавий графікон, з якого виходить, що д-р Загайкевич в синдиком вісьмох перемиських установ. З цікавістю шукаємо потвердження цього факту в комунікатах і довідуємося, що д-р Загайкевич є дійсно синдиком не шести, а двох установ, а саме Української Шалниці і Мішанської Каси. В 24. числі „Перемози“ на стор. 9. є вивислені всі приходи д-ра Загайкевича і в там написано, що як синдик Шалниці мав п. Загайкевич за рр. 1932. і 1933. — 25.000 зол. У комунікаті Української Шалниці читаємо: „В сумі, позачай „Перемогою“ містяться не лише всі готівкові видатки Шалниці у цих двох роках на судові оплати, доручення, інтубуаційні належності, егзекуційні оплати і т. д., але й повна квота всіх коштів і гонорарів, які Українська Шалниця виплачувала

не лише д-рові Загайкевичеві, але й усім адвокатам в краю, з того титулу, що ці адвокати вели справу Шалниці по різних судах цілої Галичини.

На цій самій сторінці пише „Перемоза“, що як синдик Народнього Дому пібрав д-р Загайкевич за 1933. р. 2.370 зол. У комунікаті вичитуємо, що д-р Загайкевич ніколи синдиком Народнього Дому не був, а він одну одинокую справу Народнього Дому, яка тягнулася через 7 літ, це є процес із Союзом Польських Інвалідів за салю Народнього Дому, яку загаданий Союз заареквірував, перенявши її разом з кіном по війні від австрійського Червоного Хреста, чи пак від австрійських інвалідів. Цей процес тривав довго. Товкся по всіх інстанціях і закінчився виграною Народнього Дому. Всі кошти того процесу, включаючи тут судові оплати, кошти доручень і егзекуцій, виносили 2.370 зол. і так воно було вставлене в рахунки Народнього Дому.

Ми з розумом вибрали такі приміри, в яких прихолоять цифри. Бо думаємо, що на таких примірах найлегше є викласти, в який то спосіб інформують деякі пресові органи своїх читачів, ширять неправдиві вісті про господарку по українських установах та викликають у такий спосіб недовіру до власних установ. Це є найкращий спосіб заломлювання віри в народніх масах і ширення серед них дефетизму.

В одному з чергових чисел помістимо ще статтю посла д-ра Загайкевича на ту саму тему.

Москва каже, що чужі держави посиляють шпівнів і хотять відірвати Україну від Світового Союзу.

Ньюйорський „Таймс“ із 17. грудня м. р. помістив таку кабелеграму з Москви:

У статті в урядовім щоденнику „Известия“ є закиди, що „панове з розвідної служби кількох західних держав і одної східної держави ведуть змовницьку пропаганду на совітській Україні“. Це написав часопис з нагоди 15-их роковин побороення генерала Антона Денікіна і заняття „червоном військом“ Києва, котрий недавно добув наново свою стародавню почесність столиці України.

20 зол. шліфоване **зеркало**
фабрика 50 × 100 см.
М. Б. И. К. ЛЬВІВ, ЯГАЙЛОНСЬКА Ч. 24.

Найвищий час рятувати ще бжолі!

ЗАЗИВ ДО ПАСІЧНИКІВ.

Пасічництво творить у нас значнішу галузь нашого річного господарства. Рационально ведене дає господарям-пасічникам значний дохід і заступає в господарстві недосяжаний з причини високих цін цукор.

Хлібороби зрозуміли це добре й більше уваги звернули на пасічництво, при чому організуються для влекшення змагання з природою. І слушно, бо оскільки лише стоїть хліборобство, тим менше лишиється нежитків, з котрих користає бжолі при збиранні меду.

Сьогодні власники пасік мусять подбати про поживу для своїх бжол через засівання медолюбних рослин і засаджування таких самих кущів і дерев. Цим пояснюється, що коли обставини природні для ведення пасік погіршаються, пасічництво не розвивається.

Пасічництво розвивалося у нас багато краше і тимсамим покращав би добробут хліборобського стану, якщо держава прийшла би пасічникам з помічю. На жаль, помічі діждатись не можемо.

Сусідня держава Чехословаччина розділює між пасічників по 12 кг. нескаженого цукру на один пень і то по дуже низькій ціні. Тимчасом у нас розділяють на один пень тільки по 2 кг.

Великий Ваш приятель

ЯКИЙ СТАНЕ ВАМ У ПРИГОДІ В НЕОДНІЙ СУМНІВНІЙ СПРАВІ — ЦЕ ЗНАМЕНИТО ОПРАЦЬОВАНИЙ, ГАРНО І БАГАТО ІЛЮСТРОВАНІЙ, ІНФОРМАЦІЙНИЙ КАЛЕНДАР „КРИНИЦЯ“ ціна зол. 1-80

Набути можна у всіх книгарнях та у Видавничій Спілці „Діло“.

Українці в Біробіджані.

НЮ ЙОРК, 21-го грудня. (Вл. кор.) Редитор жидівського щоденника „Дер Тур“, Б. З. Гольдберг, є членом американського комітету для поселення жидів у Біробіджані, в совітській Сибірі. Він описує у своїм часописі відносини в цій провінції дуже принадно, щоб виселити туди жидів з усього світу, між ін. також з Америки. Пише, що поневолені жиди з Німеччини, Польщі, Румунії та інших частин Європи вже там поселяються. Всього жидівського населення в Біробіджані є дотепер 14.000 осіб, але в там вже й інші національності, як нпр. живе там 30.000 москвітів, українців, корейців, китайців. Гольдберг відвідав Біробіджан і поробив плани для виселення туди жидів з Америки. Він надіється, що за п'ять літ можна буде виселити в Біробіджан по 10.000 жидів річно. Гольдберг каже, що цей край на півночі від Манджу-Ко має великі природні багатства: залізо, вугілля, графіт, мармур і великі ліси з великою кількістю звіра. Великі ріки повні риби.

Совітська влада щедро підтримує жидівську колонізацію в Біробіджані та платить кошти дороги з теперішнього місця осідку аж на нове місце, отже дає пересічно по 10.000 рублів на одну жидівську родину. Там дають їм землю, хату, свиню (?) і кури. Другого року дають уже корову. Гольдберг рахує, що кошти переселення одної родини з Європи до Біробіджану дадуть суму 150 дол.

Хто зложить на дар „Просвіті“ — облекшить її важкі завдання.

„Известия“ пишуть: „Україна тепер, як і перше, є предметом мрій багатьох претендентів, котрі сподіваються великих прибутків у тій великій країні господарських багатств“.

Газета далі натякає, що спротив „жулаків“ (самостійних господарів) проти „колективізації“ організують буржуазні українські емігранти й імперіалістичні агенти, котрі хотять, мовляв, продати свою батьківщину польським поміщикам (дідичам) і німецьким фашистам.

Карло Радек (Собельсон, жид) повторив в „Известиях“ історію боротьби за Київ та остаточної перемоги над ген. Денікіном, а далі кінчить: „Велика небезпека війни лежить в алетиті світового капіталізму — захопити Україну“.

скаженого цукру троючим метилем і тріацетином, що виділяють при заваруванні сити шкідливі для бжол гарбники, деревний спирт і терпентини, через що бжолі хорують і сильно ослаблюються.

Кожному відомо, що цей рік для бжол катастрофальний з причини довготривалих злив і виливів. До того ще в цій році піднесено ціну скаженого цукру на 50 проц., а рік цей був для пасічництва під кожним оглядом катастрофальний. Власники бжол не в силі закупити таку кількість цукру, якої потребують на підкормлення бжол і тому загрожує їм страта всіх пенів. Край наш не мав ніколи меду за багато, навпаки: був примушений спроводжувати мід зза границі. Статистика вказує, що Польща спроводила зза границі в роках 1929—1933 около 4.800 метричних сотнів меду за ціну 812.000 зол.

Цього року, з причини цікавого зменшення пасічництва і подорожіння скаженого цукру на 50 проц., статистика буде виглядати ще сумніше — а великою шкодою для пасічників і для держави.

Тому то, пасічники, рятуємося! Складуйте збори й ухвалюйте петиції і резолюції, в якихмагайтеся: 1) обниження цін скаженого цукру до норми, що була перед підписанням 2) під-

Замовлення приймає
НАРОДНА ТОРГОВЛЯ, ЛЬВІВ.

МІСЬКІ ТЕАТРИ у ЛЬВОВІ в дні 17-го січня 1935 р.
Великий Театр нині год. 7:30 веч.
перше з 3-ох
останніх вистав „Роскішна Дівчина“
Ральфа Бенацького
Найгарніші мелодії світа.

Нині 7:30 Театр Ріжнородностей Нині 7:30
львівські автори на львівській сцені
„Нічні Лети“ Я. і М. Лісевичів.
Обов'язок чи любов — ось конфлікт.
Величава сценічна оправа — лет літана на сцені!

За приналежність до ОУН.

ДІВЧАТА ПЕРЕД ЛЬВІВСЬКИМ СУДОМ ПРИСЯГЛИХ.

Перед судом присяглих у Львові почалася в четвер 17. січня ц.р. в год. 9-й рано розправа проти двох молодих дівчат, Мирослави Головки і Степанії Мартиняк. Мирослава Головка, донька Григорія й Євгенії, уроджена в Сокалі, гр.-кат., 21-літня управителька фабрики цукорків „Фортуна“ у Львові. Степанія Мартиняк, донька Павла й Анни, гр.-кат., 22-літня абсолювентка семінарії, уроджена і земшкала у Львові. Трибуналові проводить радн. Львокер, вогують радн. Міхале і Бурчинський. Обвинувачує прок. Ольберек. Підс. Степанію Мартиняк боронить обор. д-р В. Старосольський, підс. Мирославу Головку — обор. д-р Лев Ганкевич.

ЩО КАЖЕ АКТ ОБВИНУВАННЯ?

Прокуратор обвинувачує обі підсудні за приналежність до ОУН у роках 1932, 1933 і з початком 1934 р. у Львові. Крім того Степанії Мартиняк ініціює акт обвинувачення, що на свято Богоявлення (Йордан) у дні 19. січня 1934 р. розкинула між юрбу більшу кількість летючок, які починалися словами: „Український Народ! Від нині...“ і накликували до відірвання від Польщі частини земель. Крім того в січні 1934 р. у Львові переховувала у своїй помешканні більшу кількість нелегальної літератури ОУН, а саме 18 примірників „Розбудови Нації“, 10 примірників „Юнака“, 21 примірників „Сурми“, 12 примірників „Бюлетенів“. Тому прокуратор притягнув обі підсудні до відповідальності за злочин державної зради зі статті 97 § 1 к.з. Крім того підс. С. Мартиняк ініціює за злочин проти державного ладу зі статті 154 § 2 і 155 § 2 к.з.

ОБОСНУВАННЯ.

Акт обвинувачення каже, що в дні 19. січня 1934 р. поліційний агент Казимир Тшемжальський побачив під час свячення води у Ринку у Львові Ольгу Галушко з товаришкою. І саме ця товаришка розкинула жмут летючок і негайно скрилася між юрбою. Щойно в дні 29. січня 1934 згаданий поліц. агент зустрів припадково на вулиці цю панну, яка розкинула летючки. Виявилося, що це підс. С. Мартиняк ініціює. Тому поліція перевела ревізію в її помешканні і забрала згадану нелегальну літературу ОУН. Одночасно при ревізії поліція забрала щоденник, в якому підс. С. Мартиняк ініціює до найменших подробиць описувала, хто її втягнув до організації, сходились з підс. Мирославою Головкою, хід дискусій на цих сходинах і т.д. Обі підсудні заперечили свою приналежність до ОУН. Однак прокуратор притягнув їх до відповідальності на основі записок щоденника і забраної при ревізії літератури.

ЗІЗНАННЯ ПІДСУДНИХ.

По відчитанні акту обвинувачення вже в год. 10-й перша почала зізнавати підс. С. Мартиняк ініціює. Заперечує свою приналежність до ОУН. Якби була належала до ОУН — відповідає на питання обор. д-ра Л. Ганкевича — не була би писала взагалі щоденника, ні не згадувала би, хто є членом цієї організації. Далі на питання цьогож оборонця каже, що пишучи свій щоденник, не зберігла границі між дійсністю й уявою. У щоденнику списувала навіть сні; діяв би — це витвір буйної фантазії. Головною спонукою писати щоденник була між іншим любов до Юрка Козака без взаємності.

На питання обор. д-ра В. Старосольського каже, що належала тільки до нелегального Пласту. І про цю організацію згадує раз-ураз у своєму щоденнику. Летючок взагалі не розкидала. Навпаки! Летючки впали на голову і рамена підсудної під час водосвяття у Ринку. Хто їх розкинув — не знає. Нелегальну літературу передали їй переховати. Підс. не скривала її взагалі і поліція забрала цю літературу з етажерки.

Щойно по півторогодинній переслуханні скінчила зізнавати перша підсудна.

.....
.....
.....
ДРУКАРНЯ „ДІЛО“
Львів, Ринок 10. Тел. 29-26.
Виконує швидко і солідно всілякого
роду друкарські роботи
по найдешевших цінах!
.....
.....

Підс. Мирослава Головка заперечує свою приналежність до ОУН. Належала тільки до „Пласту“. По розв'язанні цієї організації колишні члени сходилися ще через кілька місяців у 1931 р. Ці розділи щоденника про їхні сходини, які дав їй прочитати слідчий суддя, є неправдиві.

ЗІЗНАННЯ СВІДКІВ.

Св. Казимир Тшемжальський, 32-літній поліційний агент, без присяги зізнає згідно з актом обвинувачення.

Св. Володислав Хімяк, поліційний агент, без присяги зізнає як попередній свідок. Зізнає, що підс. Мартиняк ініціює заперечувала при переслуханні на поліції свою приналежність до ОУН. в останній часі. На питання обор. д-ра В. Старосольського заперечує, начеби підсудна писала свій щоденник на поліції.

Тимчасом предсідник Львокер стверджує, що підсудна Мартиняк ініціює дійсно докинувала писати свій щоденник вже в арешті.

Св. Ян Сакра, поліційний агент без присяги зізнає, що переводив ревізію в помешканні Мартиняк ініціює. Нелегальна література лежала на етажерці, щоденник теж на етажерці між книжками.

Св. д-р Олександра Скульська, рим.-кат., учителька в семінарії, без присяги зізнає, що вчила обох підсудних у державній семінарії польської мови. В 1930-31 була господаркою класу і поділіла обі підсудні. Співжиття було з підс. Головкою дуже добре, бо вона була доброю ученицею. Тільки в 1932 або 1933 р. на іменині свідка, частина учениць заспівала „многога літа“, частина мовчала. Між ними була теж підс. Мирослава Головка. Зрештою ніколи ніяких ворожих виступів проти свідка не було. В тих роках атмосфера в школі вже була напружена.

На питання обор. д-ра В. Старосольського чи свідок знає якінебудь факти у цій справі приналежності до ОУН — свідок відповідає, що не має ніяких конкретних вісток. Читала в уривках щоденник „Плест“ не лежав у сфері зацікавлення свідка. На питання обор. д-ра Л. Ганкевича, що могла би сказати про душу підсудної Мартиняк ініціює — свідок відповідає, що підсудна жила в дуже тяжких матеріальних умовах. І вони зважали на формування її „я“. Тому в школі була слабою ученицею. Однак це була дівчина з фантазією. На дальнше питання, чи свідок належала до тайної організації у своїй молодості, свідок відповідає, що ні. На два дальнші питання цьогож оборонця предсідник заборонив відповідати.

Св. Ян Замбелі, поліційний агент, без присяги зізнає, що переводив ревізію в помешканні підс. Головки ініціює.

Св. Францішек Бабяк, поліційний агент, без присяги зізнає те саме, що його товариш.

Св. Ірина Процак, 21 літ, гр.-кат., незаприсяжена зізнає, що знає підсудних зі семінарії. Підс. Головки ініціює виголошувала відчиги в семінарії на різні наукові теми. Опісля предсідник дав свідкові відчитати деякі розділи зі щоденника підс. Мартиняк ініціює, питаючись чи це правда.

Св. Ольга Галушка, гр.-кат., без присяги зізнає, що ходила до державної семінарії і звідтіля знає підсудних. Була на водосвятті в Ринку в дні 19. січня 1934 р. і тоді хтось кинув летючки. Підс. Мартиняк ініціює цих летючок не кидала.

Св. Михайло Квасниця, гр.-кат., гімназійний абсолювент, відсиджує 2-літню кару в'язниці, без присяги зізнає, що знає підс. Мартиняк ініціює. З нею зустрічався і балакав на різні теми. Не навідав її націоналістичного світогляду. Зате заохочував учитись і працювати над собою. Підс. Мартиняк ініціює не мала виробленого політичного світогляду і якщо говорила на цю тему, то хіба тому, щоби займпувати хлопцям. На питання предсідника свідок відповідає, що тепер проблеми „революція“ і „націоналізм“ актуальні і тому молоді панни про них балакають.

По відчитанні зізнань св. Песельчука предсідник замкнув доказове поступовання по год. 3-й пополудні.

ПРОМОВА ПРОКУРАТОРА Й ОБОРОНЦІВ.

В год. 5:30 веч. почав промовляти прокуратор, опісля оборонці. Присуд западе пізніше ночі.

вищення норми цукру для одного рою з 2 кг. на 7 кг., 3) скаження цукру в спосіб для бжіл нешкідливий і 4) прискішення розділу цукру в такий спосіб, щоб можна було ним вже з кінцем лютого підкормлювати бжолу, бо рої, не маючи відповідних припасів корму, наражені будуть на весну, себто в часі скріпленого червлення, на дальнші знищення. Такі резолюції підписуйте і предкладайте негайно компетентним чинникам!

Рятуйте, що можна, щоб не було зя лізно! Пасічник.

Чи Німеччина вернеться до Ліги Націй?

ПАРИЖ, 17. 1. ПАТ. Аває повідомляє з Лондону, що рада міністрів рішила не займати ніякого становища в справі есентуального повороту Німеччини до Ліги Націй та узалежнити своє остаточне рішення в цій справі від нарад, яких першим етапом будуть французько-англійські розмови.

Бунт в'язнів і погоня літаками.

САНТ КІНТЕН. (Каліфорнія) 17. 1. ПАТ. У тувенській в'язниці збунтувалася частина в'язнів, які обезладнили сторожу і втікли самоходами, забравши начальника в'язниці і кількох членів управи в'язниці. По дорозі начальник в'язниці вискочив зі самоходу і є тяжко ранений. За в'язнями зорганізувала сторожа з поліцією погоню літаками. Між в'язнями і поліцією дійшло до запалтій бійки, бо в'язні забрали зі собою скоростріл.

Дешеві білі дні

з 40% знижкою ціні уладжує Галицький Магазин Новин. — Галицька 15. — 15.000 штук полотен по цінах нижче фабричних.

З ОРГАНІЗАЦІЙНОГО РУХУ.

Збори громадських радних Сокальщини.

Дня 11. січня ц. р. відбувся в Сокалі передвборчі збори громадських радних у справі виборів до волосних рад. Збори отворив д-р Лев Хомінський іменем Повітового Виборчого Комітету і преферував виборчий регулярин, після чого розвинулась оживлена дискусія, в якій забирали голоси пп. д-р Роман Перфецький, о. Григорій Кулинич, Матвій Шах, Михайло Кінеш, о. Іван Кашубинський, Павло Палюшинський, о. Микола Волошин, Франц Козьолковський, о. Осип Пшеворський, Онуфій Федчун, Петро Воробець, Максим Грицай, Іван Ваврук та інші.

Обговорено всю дотеперішню виборчу акцію і справу виборчих компромісів та ямичено план дальншої праці, при чому пооділокі бесідники з обуренням патували пресову кампанію, яку поведено на сторінках „Ватківщини“ проти президентів Повітового Комітету в особах пп. д-ра Ліза Хомінського і д-ра Романа Перфецького.

Рішено скликати волосні збори радних, а саме в день 19. ц. м. в Хоробові, Корчині і Добрачині, а на день 20. ц. м. в Ульвівку, Тартакові і Пархачі. Ті волосні збори радних мають вибрати виборчі волосні комітети, які мають ділати в найтіснішій порозумінні з Повітовим Виборчим Комітетом. Вкінці збори висловили одностайно довіру Повітовому Виборчому Комітетові за всю дотеперішню його виборчу акцію.

Нові послы до райхстагу зі Сарщини.

БЕРЛІН, 17. І. ПАТ. Політичні коло повідомляють, що мін. Фрік, предсідник фракції націонал-соціалістів у райхстагу призначить кількох провідників німецького фронту у басейні Сарри, а саме, Пірра, Рехлінга, Нітмана і Кіфера послами райхстагу. Послів призначить уже в чайкоротшому часі, щоб нові послы взяли участь у святочнім засіданні райхстагу в дні 30. січня п. р. Одноразом мін. Герінг призначить кількох провідників німецького фронту у Сарщині членами державної ради Прусії. Кружляють погослови, що мін. Гесса призначать віцеканцлером і він виїде до Парижа.

Німеччина годиться на резолюції комітету трьох.

ПАРИЖ, 17. І. ПАТ. Ачас повідомляє з Женеви: Генеральний консуль Німеччини повідомив бар. Альойзія, що Німеччина годиться на резолюції комітету трьох.

Демонстрації безробітних у Ковні.

РИГА, 17. І. ПАТ. З Ковна повідомляють, що там відбулася демонстрація безробітних коло магістрату. Поліція розігнала демонстрантів, одного безробітного ранила.

Снігові зав'ї в Італії.

РИМ, 17. І. ПАТ. Між станіями Канцано і Палена застрягли в снігу три особові поїзди, які від 30 годин не можуть рушити з місця.

Гітлер виголосить велику промову.

БЕРЛІН, 17. І. ПАТ. В дні 30. січня п. р. в роковини перебрання влади націонал-соціалістами відбудеться святочнє засідання райхстагу, на якому канцлер Гітлер виголосить велику промову.

НОВИНКИ

— „МЕККА“, Руська ч. 1 — це прибіжище всіх спрагнених тепла, гарячого чаю й солодощів! 859 2-3

— Робітня футер Юліана Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3, І. пов. Тел. 54-46. 395 92-2

— Магазин „Остелі Р. Джала, Львів, Хоружий 3, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол. 639 23-100

— Фризійські салони для пань і панів та косметичні — Т. Кутковський, Сикстуська 14, тел. 106-88. 85/87 9-15

— Порядок Богослужень у церкві св. Спасу в день Богоявлення Г. Н. І. Хр. (Йордан) 1935 року. П'ятниця 18. І. Год. 8. рано Царські часи, відтак Служба Божа св. Василя Великого з Вечірнею. По заамвонній молитві освячення води в церковній загороді. Строгий піст. Субота 19. І. Йордан. Год. 5. рано Повечеріє Велике, відтак Утренья. Год. 6.30 і 7.30 читані Служби Божі. Год. 8.30 архиерейська Служба Божа без проповіді; по заамвонній молитві похід на Ринок на свячення води. По повероті з Ринку остання читана Служба Божа. Просимо отсим усіх вірних города Львова, всі наші установи, товариства і корпорації, щоб явилися в храм св. Спасу зі своїми прапорами вже в год. 8.15 рано на повитання архиєрея, на архиерейське Богослуження і на свячення води в Ринку. По водосвятті обходження вірних парохій зі свяченою водою. — Гр.-Кат. Парохіальний Уряд св. Спасу у Львові.

— Концерт пісень українських композиторів (Барвінський, Людкевич, Степовий, Козичкий, Вериківський) у виконанні Одарки Бандрівської передаватиме львівська радіостанція в середу, 23. січня 1935. Початок трансмісії в год. 20.00.

— Відкинена касація. Найвищий Суд у Варшаві розглядав 16. ц. м. касаційну скаргу дев'яток українців, засуджених у Львові двох на кару смерті, а інших на довічне в'язницю, у зв'язку з обвинуваченням поліційного агента Яцини в Жовкві. Касаційна скарга, внесена адвокатами д-ром В. Старосольським і д-ром Ст. Шухевичем, вказувала на низку ухвал від приписів карної процедури і домогалася знесення присуду та переказання справи іншому трибуналові присяжних суддів. Розправа тривала п'ять годин, після чого суд відкинув касаційну скаргу. Присуд львівського суду стався правосильним і про виконання двох смертних присудів рішати президент республіки.

— За ОУН. У львівському процесі гімназистів Василя Сидора і Володимира Василенського із Сокальщини запав присуд, яким першого засуджено на 4, другого на 3 роки в'язниці. Обом, як відомо, закинуто належання до ОУН.

— Хто виграв на лотерії? В нинішній тягненні класової лотерії впали виграні на такі числа: 10.000 зол. на ч. 30438, 143846, 2.000 зол. на ч. 163165, 1.000 зол. на ч. 54774, 67155, 71496, 75624, 76801, 80311, 84455, 98388, 160337.

— Іменування професорів вищих шкіл у Львові. На внесення міністра освіти президент республіки іменував у львівському університеті: д-ра Генрика Гертнера звичайним професором польської мови і д-ра Степана Балея звичайним професором виховної психології та доц. д-ра Мечисла Кройца надзвичайним професором психології. На львівській політехніці іменовано: д-ра Стан. Фризе звич. професором загальної електротехніки і д-ра Маріяна Осінського надзв. професором історії польської архітектури; в академії ветеринарії: д-ра В'як. Сковронського надзв. професором фармакології та д-ра Тад. Конопінського тигулярним професором ветеринарної медицини. Крім того міністер освіти затвердив габілітації на львівському університеті д-ра Райм. Гостковського на доцента класичної археології, кс. д-ра Петра Кавзу на доцента церковного права та д-ра Йосифа Ленковського на доцента гінекології.

— Справлення друкарської похибки. У вчорашньому (12) числі „Діла“ в комунікат Т-ва Письменників і Журналістів ім. І. Франка у Львові вкралася в останньому реченні друкарська похибка. А саме замість: Члени-прихильники мають право внести подання на прийняття їх у дійсні члени Т-ва, має бути: Члени-прихильники мають право по півроці внести подання і т. д.

— Задовження державних урядовців. Анкета, переведена в справу урядничого задовження, вказала, що загал державних урядовців угинається під довгами. На одну голову припадає пересічно 1.621 зол., отже ривається менше більш 6-місячної пенсії. Однак бувають випадки, що задовження доходять до 1-літньої платні.

— Обнижка самоврядних тягарів. Міністерство внутрішніх справ розпорядило, щоб в бюджетових прелімінарах самоурядів на рік 1935-6 обнизити висоту грошових чинців різничого населення в користь самоврядних установ, головню в користь сільських громад. Поділове самоврядування має обнизити дачини різничого населення, а сільські громади мають обнизити оплати за користування міськими підприємствами й улаженнями. Рогачкові оплати (копиткові, митні) слід по змозі зменшити, бо вони впливають некорисно на комунікацію та господарське життя, викликаючи нарікання серед населення.

— Преміове льосування щадничих книжочок. В центральній ПКО у Варшаві відбулося 15. ц. м. льосування книжочок на преміовані щадничі вклади в першій серії. По 1000 зол. одержать власники книжочок: 6.246, 6.518, 7.328, 14.418, 15.792, 18.347, 21.722, 24.004, 25.165, 26.951, 26.992, 28.201, 28.452, 31.401, 32.220, 34.855, 34.917, 35.012, 38.226, 42.356, 44.247, 44.884, 46.396, 46.808, 47.199. Вильосовані давніше а не підняті преміовані книжочки ч. 5.754, 5.227 першої серії.

— Чи Ви вже пробували незрівняне в смаку карнавалове пиво „Сальватор“, виробу Львівського Т. А. Броварів?

— Карн на тих, що не придержуються цін, установлених на помаранчі. Як ми вже повідомляли установлено детальну ціну на 1 кг. помаранчів 1 зол. 50 сот. Тих, що переступають цю ціну, притягатимуть до карно-судової відповідальності на осн. арт. 268 к. к. Грозить таким кара в'язниці до п'ять літ. Адміністраційна влада поміщуватиме на чорній листі купців, які не придержуються установлених цін.

— Рішення графольога не є доказом. В апеляційному суді у Львові відбулася розправа проти Золотона Унгера зі Святина, засудженого коломийським окружним судом на 8 місяців в'язниці за наклеп на поліцію. Як каже акт обвинувачення, перед кількома місяцями вилити до возвідської команди поліції в Станіславів анонімне писмо проти салідоного відділу в Святині, що закидувало йому різні зловживання, безправні репресії, арештування і т. п. Возвідська команда перелола докопання і ствердила, що донос є безосновний. Глядаючи як автором аноніму були безуспішні. Аж знову увагу на характер письма, яким Золотон Унгер виповів салідоному відділові наші домівки у своїй реальності. Письмо розслідував знавць графольог, проф. Вальчак зі Льво-

Дуже рідко появляється в нас збірка цікавих, літературно написаних оповідань. Одною з таких рідких збірок є

ЛИПНЕВА ОТРУТА

ВАСИЛЯ СОФРОНОВА

Замовляти в Адміністрації „Діла“ Ринок 10. Ціна зол. 1-40.

ва, який зі 100-процентовою певністю стверджує тотожність письма Унгера з письмом аноніму, засуджений окружним судом у Коломиї Унгер відкликався до львівського апеляційного суду, який присуд коломийського суду й Унгера ухвалив. У мотивях зазначено, що присуд не може спиратися виключно на рішення графольога.

— Львівська хроніка. На головному шляху київськ під потяг і згинув на місці 26-літній шофер Давид Райс. У залишеному листі подає за причину брак заняття. — На станції Львів-Підзамче дістався під маневруючу лубкомову Ів. Сікорський та тяжко поранився.

— Краєва хроніка. У Бережанах арештували пошукуваного стежними листами за злочинство нелітніх учителя І. Колковського. — В Осишках Чорних (Станіславщина) арештували бувш. команданта поліц. станиці Гарбика, на чальника громад Мельничука та купців Та-вів. Ім закидують обманство на шкоду обезпечених товариств.

— Вихрестка, що стала подвійною жінкою. У Стрию арештовано Регіну Дікельсін під закидом двоженства. Ще в 1912 р. вона, будучи жидівкою, в Шингає вихрестилася в гр.-кат. обряді і вийшла за Андрія Гасяка з Незнамова. В 1922 р. вернулася до Галичини з донечкою Марією, і перебувала якийсь час у родинному селі чоловіка, звідки втікла до Стрия, лишаючи дитину у тестів. Тут познайомилася з одним жидом і вийшла за нього за-муж, загалівши, що вихрестилася, є замужньою і має дитину. З другого подружжя мала двоє дітей. Аж недавно перший чоловік прислав її папери і зажадав, щоб вернулася до Америки з донькою. Вона рішилася вернутись до першого чоловіка і почала старатись за папери ми, при чому виявилася, що вона є подвійною жінкою. Справою займає суд.

— Подаж і попит праці. Дирекція залізниць в Кракові оголосила, що прийме 50 кандидатів на урядовців руху з скінченою середньою школою. Зголосилося 1.600 молодих людей, не тільки зі середньою школою, але й з університетськими студіями. Найкраща ілюстрація до подажі і попиту на ринку інтелектуальної праці.

— Бугай в адвокатській канцелярії. Один селянин привів до Дрогобича бугая, якого купив місцевий різник. Коли він його з торгівниці до різни, бугай вирвався йому з рук і побіг до ринку. Серед людей настав переполох, аж арешті бугай вбіг до сіней дому Штербаха під ч. 10. Тут задержався перед ювілерською виставою, а коли ювілеєр замкнув залоні двері, бугай побіг сходами на перший поверх, де знаходиться канцелярія адвоката Шустера. На лжана мундантка повідомила про це телеграфічно поліцію, яка прибігла на місце. Тимчасом бугай побіг далі коридором, не даючись зловити. Вкінці шофер Гльоговер закинув йому куртку на голову, спугав його і зловив тоді удалось вивести бугая на вулицю.

— Великий політичний процес. В Лодзі розпочався великий процес проти 19 членів народової (ендецької) партії, яким акт обвинувачення закидує, що хотіли звалити теперішній державний лад, закликаючи дітяками і рефератами до збройного виступу проти влади. Обвинувачені зазначували у своїх промовах, що революція є неминуча та що мусить прийти до вирішної боротьби. На зїзді в Лодзі рішено повести конспіративну акцію. В детерках сказано, що державну владу захоплять забором народова партія. Обвинувачені виступили навіть речинць того перевороту 27. травня 1934. В тому дні мали відбуватися самоврядні вибори. Крім того закинуто обвинуваченням, що викликали бурхливі події в катедрі і під катедрою в Лодзі. До розправи, що триває довгий час, покликано 167 свідків.

— Самострачення отруєю. Уряд Естонії видав розпорядок, що засуджений на смерть може на п'ять минут перед визначеним страченням сам відобрати собі життя, заживаючи сильну отрую. Склад отруї устійнений точно дозаною санітарною владою.

— Обезпечення дітей колишнього цесаря Карла. Австрійські легітимісти забезпечили діти останнього цесаря Карла на значні суми в одній з найбільших віденських аскурацій. Якщо в найближчих роках діти Карла не одержать своїх повних цесарських прав, виплатять їм обезпечену суму.

— В пащах акул. Біля порту в Гаванні зударився корабель „Сірейш“ з рибальським судном, яке розбілося і пішло на дно моря. На судні знаходилося 12 рибаків, з яких тільки п'ятьом удалося урятувати. Сім рибаків впало жертвою акул, які хмарою кинулися на них і потягли на море, де зробили собі з них пир.

— Ізда під Вагоном. Як повідомляють з Липу, під вагоном орієнтального експресу, що прибув з Румунії, знайшли двох хлопців, що держалися осн. Ізда на морозі так їх виснажила, що вони ледви давали знаки життя. Їх привели до стаційного будинку, де вони прочунали. Оповіді, що вони сакси із Семигороду і виїхали в дорогу до Франції, щоб вступити до чужинської легії. Їх відставляють шупасом назад до Румунії.

— Америка хоче знову збагатитися на війні. Президент Рузвельт пропонує новому конгресові у Вашингтоні в січні ц. р. проект закону, щоб федеральна влада могла на випадок війни брати для себе приходи із збройного промислу в Америці. Він дораджує, щоб конгрес уповноважив президента Злучених Держав, на випадок війни встановити програму для устійнення цін і життя приватної індустрії для виробу муніції, без призначення власників зисків, які могли б бути наслідком війни. Власники могли б мати лиш такі зиски, що мали в останніх трьох роках мира і крім того ще 5 проц., а решта зиску у формі податку йде до федеральної каси. Таким робом одна група індустрії не може користати коштом других, бо ціни будуть устійнені. Навіть купуючі муніцію не будуть боятися надмірно високих цін, що могло би статись через великий попит за продуктами.

3 нових видань.

ЮРІЙ КОСАЧ: „ЧЕРЛЕНЬ“. Поетів. Львів, 1935. В-во „Ізмарагд“, ст. 80.

Рівно рік тому витали ми полву збірки нового молодого поета. У такому великому народі як наш повинен щонайменше щороку з'являтися новий непересічний поет, а поетичних збірок могло би бути бодай пів сотні. Великий жест робить у нас видавець, коли знайомить загаль із новим поетом; — навіть еліта, що любить знати нові прикмети неждано заглядає до збірки з поезіями.

Прізвисько Ю. Косача могло щойно цього року діяти до відома читачів літератури. Цей молодий автор видрукував за цей рік неодну поезію та новелу, дав 1-ий том повісті і проявив ріжносторонній талант. Прямно ствердити, що виступає він уже з багатими літературними засобами — але мовний матеріал, відчуває ріжні відмінні форми між якими можна вибирати, має смак для нових європейських напрямків. Та найприємніше те, що коли беремо збірку такого поета забуваємо про ріжні кордонні, які замикають його у мові такий прикрик сліди на поодиноких творах. Косач пише загально літературною чистою мовою, що свідомо втягає у свій словник неодне слово такої багатої на анахронізми мови Полісся і неодні сміливі новотвори.

Мав за собою Косач гарну літературну освіту, що перебіла до нього з ріллі Драгоманова та Лесі Українки. Вродження літературний хист посприяв в ньому з доброю літературною освітою. У сучасній літературі щораз важче працювати самоуким і небесним птахом, що не сіють та не орять. У його поетичному дебюті „Черлень“ можна додати впливи ріллі сільської землі з подумками європейських осередків.

Створити із таких впливів гармонійну цілість дуже важко. Вражає нас мимохит, коли прості ріллі речі поет починає описувати модерними строфами, де кожне кльце нагадує складну машину. Та чи в щонебудь простого для поета з увагою? А уява — перша умова, щоб бути поетом.

Оспівує Косач усе від Волни до Парижа і від іриського нота до Жюльєн д'Арк і Сервалтеса. Ріжновартність тем, що знаходяться на його, наче зликує за війнами великоміських вистав, розсіює його; за часто зупиняється він тільки на мить при якомусь вражінню одним перелетним птахом, який не мав часу затямити його. Низка вражіння — широка, але хоч би була широка як світ, поет мусить вибирати між ними, зупиняючись тільки на тих, що найближчі його уяві.

Косач не може знати ще глибини своїх почувань ці межі своїх засобів. Поетично переосмислює стадію боротьби на світогляд між таким двома бігунами, як національний порив і погорда до людських матеріальних баз. Та зійшли затиш

ВІДГУКИ ДНЯ.

Знову заморський лист.

Не забуває мене мій добрий заморський приятель, спасибі йому — прислав мені знову писмо. І знову про загальні збори. Лист настільки цікавий, що я, хоч і без позволення, подаю до загального відома:

„Дорогий Друже!

Раджу Тобі не рухатися з Галичини, бо будеш тікати навад. Ти нарікаєш, що в Вас і це не так і не те дуже, але наспівно такого нема як у нас. Парагвай гарний кусок землі, але люди в ній... похвалься Боже. Один на одного як воки. Тут і денационалізм і майоризація, а наші і в голову собі цього не покладають, чубляться до крови за леда дурничку. Наприклад: одні кажуть: „Генерал Паольо де ла Ванзого має дві блузи!“ На те другі: „Неправда, бо три!“ Починається баталія, цілі шпальти наших газет (в туп пару і всі ледви живіють!) заповнені статтями за і проти блузок генерала. Дискусія в часом прибирає на ударній силі, головна тема — блузи — йде в тін, а на перше місце вибивається особа тих, що пишуть. Один на однім сухий нитки не лишає. Вкінці все те опиняється в суді і парагвайський суддя остаточно вирішує справу образ.

Отак, брате, хоч саль та плач. Пробували деякі інтервенювати, але ніщо з цього не вийшло.

Не все подаю Тобі до відома тільки мимоходом. Бо виставлю мав я писати про що іншого.

Як я загадував у попереднім листі, відбулися в нас одні класичні загальні збори. Тепер можу Тебе успокоїти: вони ще не були найкапітальні-

собою сили, щоб загартувувати гаслами інших, коли кожно з нас дав давно опікане та змеханізоване, а до нових треба нових ідей?

Хоче Косач бути сильним і ніжним водночас. Минув батальйонний та інших народів має так багато геройських вразків! Зворушуватись можна хвилиною, що минає і сном, що вернувшись не може, але поезія це тільки строфа, складена із слів, так чи інакше дібраних і настроєних. Тимто Косач, як більшість молодих поетів шукає якомога нових слів і нової музики. Коли знаходить їх — пийне від них і не має вже сили перевірити, чи є ще поза ними рівносілля думка. Не кажемо тут про „думки“, як їх шукаємо у філософській прозі або доказовій статті, а про той мотив, що рішає поетові вибирати означену тему.

Змагання за нову поетичну форму у Косача замітне. У молодого поета треба це оцінювати як шукання нових засобів для вислову того, що ще бурлить у ньому тепле і неабіля. Наводити вразки його поезій? Ті, що читають поезії не задовольняються двома чи трьома, а мусять мати цілу збірку, для інших навіть один вірш за багато.

ж. р.

Відозви й комунікати.

ДО ВСІХ ФІЛІЙ І ЧИТАЛЕНЬ Т-ВА „ПРОСВІТА“ В КРАЮ.

Ті філії і читальні, що дотепер не надіслали ще звідомлення з цілорічної своєї діяльності за 1933 рік, виготовлять його і найдаді до дня 10. лютого ц. р. відішлють до централі.

Філії і читальні виготовлять звідомлення з цілорічної діяльності за 1934 рік. Виготовлені звідомлення мають читальні найдаді до дня 10. лютого відіслати до своїх філій, а філії разом зі своїми звідомленнями найдаді до кінця місяця лютого ц. р. відіслати до централі.

Філії і читальні обов'язані відбутися до кінця лютого ц. р. свої загальні збори. На фізичних зборах вибрати відпоручників на збори Матрічного Товариства (див. статут, § 18, бук за „В“, уступ 3). На зборах читальні вибрати відпоручників на збори своїх філій (див. статут, § 18, буква „В“, уступ 5). Список вибраних відпоручників на збори Т-ва „Просвіта“ відіслати до централі разом з відписом протоколу зборів, на яких вибрано відпоручників.

Не сміє забракнути ні одного звідомлення філій і читальні! Речинень висилки звідомлень мусить бути додержаний, щоб в час можна було виготовити звідомлення з діяльності цілої просвітньої організації і доручити його ще перед зборами централі філіям і читальням.

При цій нагоді принаглянемо справу розбудови читальницьких бібліотек.

Канцелярія Т-ва „Просвіта“.

ПОМОЖІМ ЧИТАЛЬНІ НА ЗАХІДНИХ ОКРАЇНАХ.

В Ришківій Волі, ярославського повіту, на наших західних окраїнах, хоче з неспою цьо-

мі. В останніх днях ми мали далеко ліпший спектакль.

Відбулися збори „Нашої Країни“ — інституції, що існує ще з часів Америкі Веспуччі, бо між моряками було кілька наших земляків. Тож то, друже, були збори! Тут уже не старі ірвалілися, а молоді виграли, як на зборах, про які я Тобі писав, але старі валили середняків. Середняки піли то щось планували, а тим часом один з найстарших імігрантів, який був досі президентом (не Парагвай, а „Нашої Країни“) почувся з прихильниками уругвайської орієнтації і побілів на цілій лінії. Середняки були сконфужені, наче який кіт між них скочив. Оглянувшись аж тоді, коли вже було за пізно. Тепер ходять з довгими носами і нарікають: „Подумайте! Службовці інституції були повновласниками на загальних зборах“... „Уявіть собі! В урні було більше карток як голосуючих!“

Далебі не знаю, що це була за комбінація: старенький президент плюс службовики плюс співчуваючі Уругвайці? Жайда почести? Вероятно за презентації марки? Штука для штуки?...

Можливо і все разом і кожно окрема. В нас загально і все можливе і ніщо неможливе...

Пиши до мене. Але не в мінорній тоні так як я. Пиши про аду, розум, далековість, нидержливність, ідеалізм і тим подібне. В Вас там напевно цього досить, тому порадує душу.

Здоров'я Тебе шире

Твій...“ (підпис).

Напишу до Тебе, мій заморський Друже, про все і... напевно порадує Твою душу!

Галактіон Чіпка.

Со року місцева читальня „Просвіти“ приступила до будови власного поверхового дому. Площа величини 1.600 м² вже є, є цемент, запно, камінь і пісок, а вже 30.000 цегел (а приблизно 100.000), план будови готовий і заплачений. Усе це постарали члени читальні і місцеві громадяни своїми жертвами. Даром дали і дадуть ще свій труд при будові, але треба ще ріжного матеріалу, що його мусять купити за гроші. А цих грошей так бракує.

Читальня гарна і село добре. Передплачують 6 часописів, а читають їх у читальні аж 13, бо там на заході жаждуть рідного слова. Що неділі мають популярні виклади, є хор, бібліотека. Сходяться у старім, малім, дерев'янім зарохіяльнім домі.

Працюють і хочуть працювати. Для праці треба їм дому, а якому найшли би приміщення читальня, кооператива, молочарня і т. д. Самі не дадуть собі ради, бо аборі і знищили їх дощі підчас життя і повільно мин. року. Простяють помічі і чекають на неї. Хто може, нехай шле грошеві жертви на адресу: о. Теодор Леванський, парох у Ришківій Волі, п. Bobrowka.

3 кіна.

КІНО „КОПЕРНИК“: „СМЕРТЬ ВІДПОЧИВАЄ“.

Фільм ця зроблена на підставі мало відомого американського письменника, відбігає своєю темою від пересічних американських кінових продукцій. Досить зручно переведена туп смілива концепція, як почувалась би поєсвітна примара між людьми, які у людській подобі хотіли за три дні висчерпати всі земні солодощі. Ця примара — смерть у власній особі, що хоче відпочити серед оман дрібного життя. Тут на землі появляється вона у привабливій постаті і в такій, що йдуть за нею не прочуваючи, куди вона їх веде. Кілька картин, що навівають ніякове почування — зрештою цікаве видовище. Головну роль грає відомий артист Фредерік Мірч.

Дописи.

РОГАТИН.

Курс передовиків хліборобського вишколу молоді відбувся заходом філії „Сільського Господаря“ в Рогатині. Це був одностижневий різноманітний курс, що тривав від 10. — 15. ж. м. На курсі було 110 учасників, у тім 26 дівчат. Заступлені були 12 селян рогатинського повіту, де добре розвиваються кружки „Сільського Господаря“. Деякі селяни вислали від 5—10 учасників. Викладали на курсі інж.-агр. В. Вакульський, агр. Личенко, агр. П. Онуфрив. Викладали в короткому нарисі найкращі ділянки сільського господарства в ранішні роки, а по обіді перепитували курсантів та покінчили незрозумілі ділянки сільського господарства. Курсанти визнали дуже велике значення владдавання та навчання головних засад ведення господарства молоді, котрі в неспою розвиваються у більш розумірах з дозною селі рогат. повіту. Молодь зрозуміла духа часу і бачить що найкраще поле до подиску — це конкурсні змагання на хліборобських ділянках господарства і причучування себе до кращого ведення господарства, як досі. Цей курс передовиків з ж. м. був закінчений одним з найкращих і дуже добре ведений під умілим провідом інж.-агр. Вакульського. При закінченні курсу відбулися загальні перепитування курсантів з викладачів ділянок сільського господарства. Зроблено спільну знімку. На закінченні

З друкарні Вил. Спілки „Діло“, Львів. Ринок 194